

4 L'escoltisme dels anys seixanta

L'escoltisme creix.

A partir de l'any 1959, l'expansió de l'escoltisme i el guiatge per tota la geografia mallorquina comença a ser notòria i en els anys seixanta el creixement va continuar. Sorgiren grups nous tant a Palma, com a la part forana a Manacor, Sòller, Felanitx i Bunyola. Al mateix temps l'organització es consolida i comencen a fer-se trobades conjuntes dels distints agrupaments i reunions i activitats de formació de caps.

Sortida conjunta dels clans Pio XII, de Palma i Capità Angelats de Sòller, 1961, foto cedida per Miquel March.

El 1960 es va fer la segona diada del pensament amb una missa, un sopar i un acte de germanor escolta. L'abril d'aquell any es va fer el segon camp escolta a Biniatzar al que acudiren un 150 escoltes. El 1961 es va aprovar l'Associació Espanyola d'Escoltisme fet que suposava un gran pas en el reconeixement legal del moviment, es feren els primers cursos de formació de caps i el nombre d'agrupaments ja era de sis masculins i un de femení amb un total de 10 unitats. Les trobades de responsables sovintejaven cada vegada més, amb la participació en ocasions de responsables de l'escoltisme catòlic de Catalunya. El moviment va anar enfortint i consolidant la seva organització aprovat i renovant els seus estatuts i normes de funcionament. El 1965 s'aprovaren uns nous estatuts que donaven al moviment més autonomia i el feien independent d'Acció Catòlica, es suprimia l'ODICE i es creava el Moviment Scout Catòlic de Mallorca, del que seria primer comissari Eladi Homs. Aquest mateix any s'organitzen les branques per donar suport als caps que treballen amb els al·lots i al·lotes de cada nivell d'edat. L'abril del 1966, al camp Sant Jordi, eren 800 els acampats, uns 500 al·lots i 300 al·lotes. El 1967, el camp Sant Jordi, amb la participació conjunta del moviment masculí i femení, és va dedicar a les activitats manuals. Es muntaren tallers en els quals es realitzaren activitats de mecànica, de terrisseria, de llatra, forja, modelatge o fil ferro. El 1969, Eladi Homs i la seva dona es traslladen a Barcelona, és elegit comissari Antoni Pagès i Dalmau.

Formació de caps.

El creixement de l'escoltisme va fer més evident la necessitat de formar més caps. Aquest va ser un tema que sempre va preocupar als escoltes ja que no sempre es trobaven persones suficientment preparades. Es va fer front a aquesta necessitat amb dues fórmules. Una consistia amb trobades de curta durada, els Camp escola d'informació (CEI) o els Camp escola de preparació (CEP) Solien ésser acampades -en tenda o en cassals -com ara ca'n Tàpera o Son Bono- de durada d'uns 4 a 5 dies, on s'impartia una classe intensa del mètode i

d'organització escolta. La segona, era de manera més permanent durant tot el curs que durava un cap de setmana, generalment cada mes. Aquestes trobades han més continuïtat rebien el nom de "FO.CA" abreviatura de Formació de Caps. Els temes tractats eren diversos: el mètode escolta, l'organització del moviment o monogràfics sobre un tema. Es complementaven amb celebracions eclesiològiques, focs de camps, i el aprenentatge de tècniques concretes etc.

Racó de la patrulla Falcons de la secció Pio XII. Anys 1960, cedida per Miquel March.

Les activitats dels escoltes

Els anys seixanta les activitats dels grups escoltes consistien en reunions els dissabtes als seus locals on cada un dels grups que formaven les unitats tenia el seu racó que decorava i arreglava. Aquestes reunions als locals servien per mantenir el contacte freqüent entre els membres de les unitats i es feien reunions de programació de les sortides, jocs de taula i de carrer, s'aprenien tècniques i es cantaven cançons. Sovint es feien sortides al camp, més curtes pels més petits i de cap de setmana pels més grans. Les sortides al medi natural, els campaments d'estiu i de vegades també els de Pasqua, eren l'ocasió per posar en pràctica les habilitats apreses, descobrir la natura i l'entorn i aprendre a viure en grup. Els més grans- els rovers- s'engrescaven en aventures més espectaculars com la que va protagonitzar el 1964 la colla Saint-Exupéry del Clan Pio XII fent la primera davallada al torrent de s' Entreforc a la serra de Tramuntana.

Sortida de Clan a Na Burgesa. AE femení Reina Constança 1962, cedida per Neus Pujol.

Uniforme, insígnies i banderins.

L'escoltisme és un moviment uniformat, a diferència d'altres organitzacions de joves, l'escoltisme ha volgut dotar als seus membres, des de la seva fundació, d'un uniforme que els distingeix, el caracteritza i identifica a la vegada que esdevé un recurs educatiu més..

L'uniforme escolta, ha mantingut dues constants importants: funcionalitat i identificació. L'uniforme esta pensat bàsicament per fer-lo servir al camp: botes, calcetins gruixuts, pantalons curts o falda camissa i

capell o boina. Es pretenia un uniforme còmode i útil que va anar evolucionant d'acord amb les modes i altres factors, com es poden veure a les fotografies.

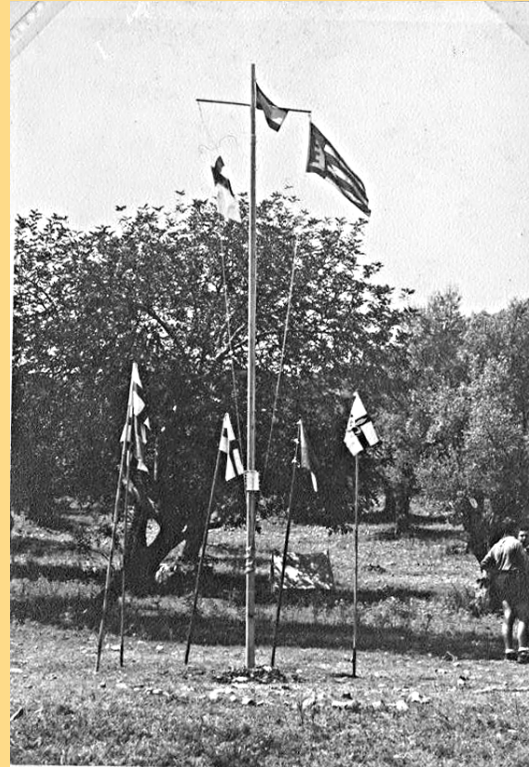

Margalida i Joan del AE Capità Angelats de Sòller, 1988, amb camisa de Ràngers i foulard del A.E. de So! Sòller. cedida per AE Capità.

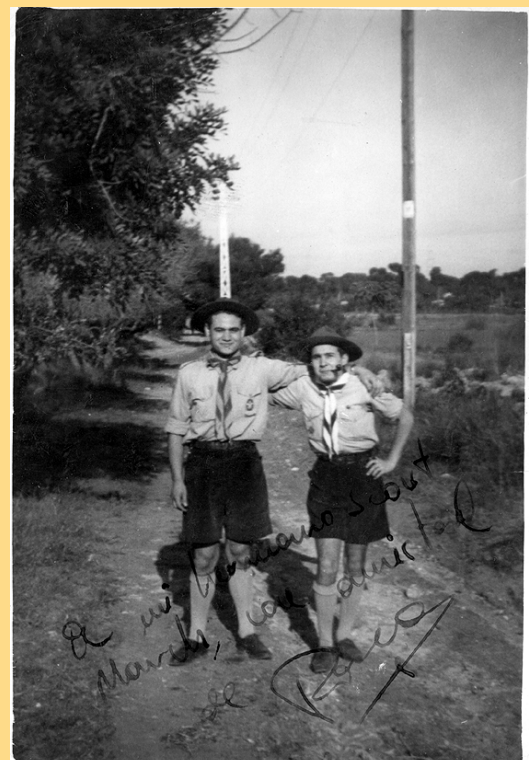
L'uniforme es complementava amb les insígnies, ensenyes i altres distintius de cada grup, organització, país etc. Les insígnies eren elements d'identificació però també símbols del progrés personal de cada una de les etapes i proves superades. Un dels elements claus de l'uniforme escolta era el fulard, un "mocador", que s'enrevolta sobre si mateix fins a formar un triangle que es col·loca al coll i s'ajunten les dues puntes a sobre el pit i es travava amb un passador. Aquest element ha estat sempre un signe d'identitat molt fort de l'escoltisme a tot el món i a Mallorca també. Els grups escoltes dels anys seixanta també feien servir banderins que identificaven les patrulles i els grups amb un animal del que s'admiraven les seves capacitats. Amb el temps els uniformes es varen anar simplificant i les normes d'uniformidad fent-se més flexibles, els banderins també quedaren arraconats en un procés que va anar eliminant aquells elements simbòlics que, malgrat haver jugat una funció educativa, es podien identificar amb l'estètica militar.

Sortida del AE femení Reina Constança amb uniforme 1963, cedida per Neus Pujol.

Banderes al Camp Sant Jordi de 1960 a Biniatzar. Cedida per M^a. Antònia Pujol.

Escoltes valencians que col·laboraren amb l'escoltisme mallorquí en AE Amor Diví, anys 58-60, cedida per Miquel March.